

DE BESTRIJDING DER DIPHTHERIE.

Het nummer van het *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.*, waarin het ingezonden schrijven van dr. RINGELING over „de bestrijding der diphtherie” voorkomt, verscheen juist op den dag, waarop een mijner patiëntjes van vijf jaar aan een, met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid op school opgedane, heftige diphtherie overleed.

Ik waag het niet, mij te mengen in den strijd over de bacteriologie der diphtherie. Klinisch, ook al kan misschien wel eens een op gewone angina lijkende aandoening door diphtheriebacillen blijken veroorzaakt te zijn, of een verdacht uitziende keel-aandoening niet als diphtherie aangemerkt mogen worden, klinisch hebben wij toch in de meeste gevallen een vrij voldoende houvast. Gedurende de jaren, welke ik de eer had, deel uit te maken van het bestuur der Amsterdamsche Schoolvereeniging en aan mij was opgedragen, in geneeskundig-hygiënische zaken raad te geven, werden, zoodra zich een diphtheriegeval voordeed op de school, de kinderen uit de klasse van de(n) patiënt gedurende ongeveer veertien dagen met vacantie gestuurd en de patiënt, nòch de huisgenooten-medescholieren, niet weer tot de school toegelaten, indien niet een bacterioloog de afwezigheid van diphtheriebacillen in het slijm der neuskeelholte had aangetoond.

Hoe vaak bacillendragers aan den speurzinn van den bacterioloog ontsnapt zijn, weet ik niet, evenmin of het feit, dat gedurende die jaren de school van besmettings-ellende is bevrijd gebleven, aan deze maatregelen is te danken. Ik meende, dat, al kon het volmaakte niet bereikt worden, toch het mogelijke moest gedaan worden.

Ik zou het toejuichen, indien de bekwame, volijverige directeur van onzen gemeentelijken gezondheidsdienst elke klasse van alle scholen en kinderbewaarplaatsen in onze gemeente onmiddellijk gedurende veertien dagen van gemeentewege zou kunnen doen sluiten, wanneer zich in die klasse een geval van diphtherie voordoet en dat geen genezen diphtheriepatiënt, noch de huisgenooten-scholieren, tot de scholen werden toegelaten, vóórdat een bacteriologisch onderzoek der neuskeelholte met negatieven uitslag verricht is. „In magnis voluisse sat est”.

Amsterdam, 29 November 1915.

J. DE HARTOGH JR.

STEUN AAN BELGISCHE COLLEGAE.

Ontvangen voor de Belgische collegae van 9 November tot 1 December: J. J. M. te P. f 2.50; Fr. te B. f 10.—; Z. te L. door bemiddeling dr. B. KOSTER f 20.—; A. R. W. te N. f 10.—; J. P. J. G. te H. f 10.—; F. J. B. te V. f 10.—; O. E. te A. f 10.—; P. A. de W. te A. f 5.—; W. v. K. te D. f 2.50; J. A. L. H. te A. f 10.—; J. H. A. B. te L. f 10.—; L. P. J. de D. te F. f 10.—; R. J. v. d. H. te A. f 10.—; v. d. B. te A. f 2.50; P. S. te O. f 2.50; P. H. v. D. te Gr. 5.—.

Tezamen met vorige opgave f 552.50.

Meppel,
1 December 1915.

A. M. DHONT,
penningm. Comm. t. s. B. C.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

De ziekwet.

Evenals in de ziekwet-TALMA^x wordt ook thans bepaald, dat het ziekgeld uiterlijk in de kalenderweek, volgende op die waarover het is verschuldigd, wordt uitgekeerd. Premiën, die bij den aanvang van het recht op uitkeering van ziekgeld achterstallig